

30 שנה!

להכרזת שירת ועידוד

יהי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

שבת תזריע-מצורע, ו' אייר ה'תנש"א

מספר הרב דוד נחשון:

..לפני שבת שלחתי בקבוק גדול של משקה למוזכרות (עבור חלוקת המשקה בהתוועדות השבת), וכתבתי שהמשקה הוא בקשר להתוועדויות שיהיו בכל מקום ומקום בענין קבלת מלכותו של הרבי ע"י העם. אך המזכיר תיכף אמר שכלל לא ברור אם יגיש את הבקבוק הזה...

ליל שבת קודש שירת יחי לראשונה בין החסידים

תפילת מעריב של ליל שבת היתה מאוד שמחה, הרבי עודד חזק עם הידיים, ויצא החוצה מלווה בשירת הקהל "שישו ושמחו בשמחת הגאולה". עמדתי ראשון בשורה של המעבר והרבי עשה לי חזק עם היד, הרגשנו שהעסק התחמם בצורה בלתי רגילה. מיד אחרי התפילה התחברו מעגלים והתחילו לשיר "זאל שוין זיין די גאולה", ובאופן ספונטני נפל ברעיוני ואמרתי לחברה - שצריכים לשיר בניגון הזה את המילים "יהי אדוננו", כפי שנכתב לרבי בדו"ח של 'מטה משיח'! התחלנו לעשות 'קולעס' ב-770 מרוב שמחה, הבחורים התלהבו וחשו שבכל רגע צריכה להגיע ההתגלות - וזה עצמו התגלות, עצם זה שהרבי נתן אישורים לכל הנ"ל מאז ב' אייר.

בלילה הלכנו לכמה "שלום זכר" ובכל מקום שרנו יחי אדוננו. אני זוכר שכל הלילה חשבתי מה אני הולך לעשות מחר, אם אלך להכריז, איך אכריז, האם הרבי יסכים שאכריז, איך תהיה ההכרזה. לא יכולתי לישון כל הלילה מרוב התרגשות.

ר' משה סלונים [ע"ה] (שהיה ידיד נפש שלי, כמו אח, איתו הייתי מתייעץ הרבה), ניגש אלי לפני ההתוועדות ושאל אותי מה אתה הולך להכריז, האם תכריז. לא ידעתי בעצמי מה לעשות, ואמרתי לו: נראה מה יהיה בהתוועדות, לפי המצב, כבר אבין מהרבי עצמו.

התוועדות שבת קודש

הכרזת יחי לראשונה בפני הרבי מה"מ שליט"א

בשעה 1:45 נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א להתוועדות כשהקהל מנגן בחזק את הניגון "עד מתי".

אחרי שבירך בופה"ג התחיל רי"כ לנגן שוב את הניגון "עד מתי", וכאן היה מחזה נפלא שקשה לתארו: כ"ק אדמו"ר שליט"א התחיל לעודד בידו האחת באופן מפליא - בתנועות סיבוביות למעלה מראשו הק, ומחזה זה נמשך משך זמן כשולפתע התחיל כ"ק אדמו"ר שליט"א להניף את שתי ידיו הק' בכחמש-שש תנועות בבת אחת, ועשה זאת פעמיים (כשמרים את עצמו קצת ממקומו). כן עודד במיוחד לעבר פמליית ר' דוד שי' נחשון. כל הנ"ל ארך משך זמן של דקה אחת, ואת אשר קרה במשך דקה זו אין לתאר, כנ"ל...

כמו"כ ניגן כ"ק אדמו"ר שליט"א מפעם לפעם עם הקהל. באמצע נתן פרוסת מוזנות לילד הקטן מהאחים שארף שי', וכן הורה לר' יעקב שי' פעלעס לומר "לחיים" ועודד לעברו בחזק בידו הק'. כן חיך לעבר ר' פינחס שי' קאלמס שישב מאחוריו, ועודד בידו הק' לעברו.

את שיחה א' פתח כ"ק אדמו"ר שליט"א במילים: "מ'האלט אין מקשר זיין אלץ מיט משיח" [= "מקשרים הכל עם משיח"], ודיבר אודות הדגשת ענין הגאולה בפרשיות תזריע-מצורע (טהרה) ואחרי-מות. כמו"כ אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א שנמצאים ממש בסמיכות לזמן המשיח, "און אין אן אופן פון [= ובאופן של] 'מראה באצבעו ואומר זה', 'הנה זה בא'. בברכה בעת הסיום אמר: "ומשיח צדקנו בראשנו ונשיא דורנו בראשנו".

אחרי שיחה זו ניגנו "שישו ושמחו בשמחת הגאולה" למשך זמן רב, וכ"ק אדמו"ר שליט"א עודד בחזק מפעם לפעם בידיו הק' לסירוגין לכל הכיוונים כשמרים את עצמו מכיסאו, והקהל כולו שעמד בהתרגשות ניגן הלחן וגובר בחזק יותר ויותר, ובפרט במילים "הנה הנה משיח בא". כמו"כ ניגן כ"ק אדמו"ר שליט"א מפעם לפעם עם הקהל.

את שיחה ב' פתח כ"ק אדמו"ר שליט"א במילים: "לעצטנ'ס רעדט מען שטארק וועגן משיח און אז מ'זאל טאן וועגן דעם דורך אנשים, נשים וטף" [= "לאחרונה מדברים חזק אודות משיח ושיעשו בזה ע"י אנשים, נשים וטף"], ודיבר אודות חלקו של כל אחד בהבאת הגאולה ע"י הוספה בלימוד התורה, ובמיוחד בפנימיות התורה, שזו נעשית הכנה קרובה לביאת משיח צדקנו שיהיה רב ומלמד תורה לכל ישראל; וכמו"כ ע"י הוספה בקיום המצוות, ובאופן של הידור בזה, החל ממצוות הצדקה שמקרכת ומזרזת את הגאולה. כמו"כ דיבר אודות כך שאנו באים מאח"ד בניסן, ולאחר מכן ב' אייר - הקשור ליום ההולדת ד'לכתחילה אריבער".

בסיום השיחה הזכיר אודות ברכת "שהחיינו" השייכת דוקא על ענין שבהוה או בעבר, ובאופן ד"הגיענו" - שאפשר לגעת באצבע, ו"מראה באצבעו ואומר זה" - הנה זה הגאולה האמיתית והשלימה, הנה זה משיח צדקנו והנה זה נשיא דורנו.

אחרי שיחה זו ניגנו את הניגון של "לכתחילה אריבער", ומיד עודד כ"ק אדמו"ר שליט"א בידו הק' בעוז ולכל הכיוונים, ועל התנועה הידועה חזרו "א פעמים כשמניף את ידו הימנית הק'.

בשיחה ג' היתה הוראה מיוחדת במעשה בפועל, כשמדבר בהמשך למדובר בשיחה ב' אודות הוספה בלימוד התורה, ובמיוחד בפנימיות התורה - קביעת עיתים רבים ללימוד בעניני גאולה ומשיח (ורמו אודות חוברת המפתח של מאמרי ושיחות נשיא דורנו בעניני משיח וגאולה שי"ל ביום חמישי בלילה וחולקה באסיפה הדחופה שהתקיימה, באומרו) שנקל למוצאם ע"י ספרי המפתחות שרבו בדורנו זה על סדר א"ב, בערכים המתאימים: גאולה, משיח וכיו"ב. כמו"כ אמר אשר הוספה זו צריכה להיות לכל לראש בתורת נשיא דורנו, הן במאמרים שלו, ובמיוחד בלקוטי שיחות של נשיא דורנו, "און פון איין תורת נשיא דורנו גייט מען צו נאך א תורת נשיא דורנו" [= "ומתורה אחת של נשיא דורנו הולכים לעוד תורה של נשיא דורנו"].

אחרי שיחה זו ניגנו "כי אלקים יושיע ציון", וכ"ק אדמו"ר שליט"א עודד בידו הק' בחזקת לכל הכיוונים.

בשיחה ד' דיבר אודות כך שספירת העומר של כל שבת (בקביעות שנה זו) היא בספירת המלכות, ושבת זו היא "מלכות שבתפארת", והאריך בזה בקשר לגאולה שאז יהיה הגילוי של "מלכות מלכות כל עולמים" תיכף ומיד. כמו"כ הזכיר אודות חלוקת המשקה, ודיבר על זה פעמיים – כשמקשר זאת עם פעולות של כל העולם, באומרו ש"מצוה לפרסם עושי מצוה" ופרסום זה נעשה הפרסום בכל העולם כולו, ועד לכל סדר ההשתלשלות!

ממשיך לספר הרב דוד נחשון: התחילה ההתוועדות, התוועדות ו' אייר ש"ק תז"מ - ההתוועדות בה"א הידיעה. מי ששם לב רואה את ההבדל בין התוועדות זו להתוועדות השבת שלפניה, פ' שמיני, בה אף אחד עדיין לא עלה על שום דבר ורק היה לחץ. בשבת הזו - כל ההתוועדות היתה על משיח! הרבי התחיל את ההתוועדות עם משיח, ניגנו בהמשך "שישו ושמחו בשמחת הגאולה". הרבי מסתובב אלינו, לאבי טאוב ואלי ולשמריה הראל, ואמנם תמיד הרבי נהג להגיד לנו לחיים בשבתות שהיינו שם, אבל כאן הרבי הסתובב אלינו בשתי ידיים, ובתנועה כזו של חזק, חזק, חזק, הרגשנו שהרבי מעודד להמשיך בכל הכוחות בעניין של משיח, לא להתפעל.

עברו כמה שיחות כמעט עד סוף ההתוועדות. ואז, כשהרבי אמר שיעלו ויכריזו אלה שהכניסו משקה, מתבטא הרבי בנוסח חריג ויוצא דופן: שההכרזה כעת, כך הרבי אומר, תהיה הכרזה ופרסום בכל העולם ובכל סדר ההשתלשלות!

אני שומע כזה דבר, הבנתי שזה סוג ההכרזה שעכשיו צריך לעלות ולומר... הבנתי שהרבי מתכוון שכן אעלה ואכריז. אך בכל אופן עדיין לא היה לי את האומץ ודי רעדתי, פחדתי והתרגשתי וכו', הרי כשעושים דבר כזה לפני הרבי, אם חלילה זה לא לרצון אזי...

היו שם כשבע-עשרה בקבוקים, כולם עלו, הכריזו, קצת שרים באמצע וכו', פתאום נגמר ואני עוד לא עליתי, כי המזכיר אמר שהוא לא יגיש את הבקבוק אם לא ישאל את הרבי. פתאום המזכיר עושה לי סימן חזק בשתי ידיו לבוא מהר למעלה. הבנתי שזהו זה, יש אישור.

התחלתי לעלות, אמרתי לאבי טאוב - בוא, אנחנו תמיד ביחד. אבי הולך ככה מאחורי, ומצד שני מגיע שמריה הראל, אבי עומד מצד אחד לשמור עלי אם יקרה משהו... ומצד שני עומד שמריה. הרבי מסתכל עלינו, לוקח את הבקבוק, שופך חצי כוס, ממש המון משקה לי ולאבי, שמריה עומד בצד השני והרבי שואל את גרונו "אם הוא איתם?" והרבי נתן גם לו, נהיה שקט דממה, כל הציבור המתין לזה, היה אפשר לחתוך את האוויר בסכין, אספר מה שהכרזתי, ומה שסיפרו לי מסביב כי הייתי מה שנקרא 'לגמרי לא במקום'..

עמדתי מצד ימין של הרבי, אבי עמד מאחורי, ושמריה עמד ממולי והכרזתי כאילו כלפיו, הרמתי את הראש, והכרזתי באידיש... דממה מוחלטת שררה בקהל... אלו בערך היו המילים שהכרזתי:

כיוון שלאחרונה היו פסקי דינים ע"י רבנים ובתי דין בישראל שהגיעה עת הגאולה, ולאחרונה ממש ישנם פסקי דינים שהרבי הוא מלך המשיח והוא צריך להתגלות ולגאול את עם ישראל, לכן אנחנו מקבלים עלינו בזאת את מלכותו של הרבי מלך המשיח, לעשות כל מה שיבקש מאיתנו במסירות נפש, ואנחנו כולנו מכריזים:

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

לאחר מכן שמעתי שהרבי חייך שלוש פעמים כשאמרו שהוא מלך המשיח, חיוך רחב שהרבה זמן לא ראו. את ה"יחי" הראשון אמרתי בצעקה, ורק חלק קטן בציבור ענה יחי, כולם היו בהלם ולא תיארו לעצמם דבר כזה. היום זה מילתא דפשיטא, אך אז זה היה פשוט הלם, שמריה ענה יחי עם הקול הגדול והוא היה ה"יחי" החזק. צעקתי פעם שניה וחלק יותר גדול בציבור ענה יחי, ופעם שלישית צעקתי יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד! והרבי נתן כזה חיוך, וכל הקהל צעק יחי, יחי, יחי יחי יחי [כמו שהילדים אומרים אחרי הפסוקים], והמשיכו באופן ספונטני

לשיר 'יחי אדוננו' במנגינה של 'חיילי אדוננו' בהתלהבות גדולה.

הרבי אמר לפני כן (כפי שאפשר לראות בשיחה המוגהת), שהיום בפרשת תזריע מצורע, עוד לפני מנחה, תהיה לידת והתגלות המלך המשיח עד שכולם יוכלו להכריז שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה. זו הייתה עת רצון מיוחדת, ותכנתי להכריז שהחיינו, אך מרוב התרגשות הכל ברח לי מהראש. עוד הספקתי להגיד לרבי 'לחיים' והרבי ענה לחיים ולברכה חזק, ועוד נשאר קצת מהחיוך שהיה כל זמן ההכרזה שאני לא ראיתי. שמחתי שיצאתי בחיים מכל העניין...

הלכתי על הספסל מתנדנד, ואבי מאחורי מחזיק אותי שלא אפול, הגעתי למקום ובירכתי שם בקול "שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה". מרחוק שמעתי שר' בערל ליפסקער בירך שהחיינו, ואחרי ההתוועדות עוד רבים ברכו שהחיינו. אני זוכר שהיתה אופוריה אי אפשר לתאר את השמחה שהיתה. אחד אמר לי שהשווער שלו אמר לו אחר-כך: אני לא משיחיסט, אבל ראיתי את הרבי כשנחשון הכריז, ואת השביעות רצון שניכרה על פניו ראיתי בעצמי!

בהתוועדות בכל מקום לקחו לחיים, לפני מוצ"ש הלכנו למעריב, ואני זוכר שר' חייקל חאנין פגש אותי בדרך ונישק אותי בהתרגשות. יהודי מזקני החסידים שהרגיש שכל הענינים הולכים עכשיו לקרות.

אחרי תפילת מנחה התיישב כ"ק אדמו"ר שליט"א לאמירת פרקי אבות פ"ב, וכשסיים - המתין להכרזת הגבאי וכן הכרזתו של י"ר המטה העולמי להבאת המשיח ר' שמואל מ.מ. שי' בוטמאן (אודות ייסוד שיעור חדש בעניני גאומ"ש ב-770 בשעה 7:00 מידי ערב), ואח"כ נעמד ממקומו והניף את ידו הק'. ניגנו את הניגון "עם ישראל... ווי וואַנט משיח נאוו", וכ"ק אדמו"ר שליט"א הסתובב לשמאלו ועודד בידו הק' לעבר העומדים שם, ויצא מביהכ"נ כשמעודד בידו הק'.

לאחר מכן קם ר' דוד נחשון ע"ג ספסל ובירך בקול רם את ברכת "שהחיינו", וכל הקהל ענה אחריו בקול רם "אמן", ועוד רבים ברכו בעצמם.

בהתאם להוראתו הק' של הרבי מלך המשיח שליט"א בהתוועדות, שהדרך ישרה לפעול התגלות וביאת משיח - היא לימוד עניני משיח וגאולה, התקיים בזאל הקטן שיעור גאולה ומשיח (הראשון אחרי ההוראה) בליקוטי שיחות של נשיא דורנו, אותו זכה למסור הת' זלמן נוטיק.

בעת "רעוא דרעיון" ב-770 היה מאוד שמח, ניגנו ניגונים חסידיים, ניגוני שמחה, וניגונים אודות ביאת והתגלות המשיח, והיה ניכר שמהו מיוחד והתגלות מיוחדת קרה בשבת זו בעת ההתוועדות, וכמובן ההשפעה מזה לאחרי ההתוועדות.

מוצאי שבת קודש

עידוד יחי לראשונה ע"י הרבי מה"מ שליט"א

כ"ק אדמו"ר שליט"א יצא מחדרו הק' לתפילת מעריב של מוצש"ק בזאל הקטן למעלה בשעה 8:30 לערך. משך כמה דקות לפני שנכנס שרו "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד" (בניגון של "זאָל שוין זיין די גאולה"), ובכניסתו עודד כ"ק אדמו"ר שליט"א בידו הק', ובעומדו ליד הסטנדר עודד בב' ידיו הק' (דבר לא רגיל כלל!).

גם אחרי התפילה עודד בידו הק' את הניגון הנ"ל בצאתו. בדרכו לחדרו הק' נפנף בידו לילדים שעמדו שם.

אח"כ רקדו למשך זמן בביהכ"נ למעלה עם ניגון זה.

במשך לילה זה (ובפרט בעת ה"חזרות" וכו') היו אירועי ההתוועדות ל"שיחת היום". גם בשיעור תניא הנמסר ברדיו ע"י ר' יוסף הלוי וויינבערג - שבסיומו חזר על תוכן ההתוועדות - סיפר הלה ש"היום היו ענינים נעלים" וכו'.

מספר הרב נחמן שפירא: ...זכורני שא' החסידים המבוגרים טילפן מיד במוצאי שבת לבנו שהיה שליח במדינה רחוקה, וסיפר לו על מאורעות השבת, והכין אותו שתיכף ומיד הוא עומד לעזוב את מקום השליחות ולנסוע לירושלים... זו הייתה התגובה הספונטאנית של אותו חסיד מההתוועדות.

יוצא לאור על-ידי מטה לימוד הדבר מלכות

לתרומות והקדשות, ולהצטרפות לקבלת עדכונים: +1234-40-50-770 mdvarmalchus@gmail.com

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד